

Skrivelse vedrørende beretning om den 56. internationale arbejdskonference i Genève 1971.

ARBEJDSMINISTERIET

København, den 22. december 1971.

Til folketinget.

I henhold til Den internationale Arbejdsorganisations statut, artikel 19, stk. 5 og 6, er medlemsstaterne forpligtet til sædvanligvis i løbet af et år fra afslutningen af en arbejdskonference at forelægge de på konferencen vedtagne konventioner og henstillinger for den eller de myndigheder, under hvis forretningsområde sagen henhører, med henblik på lovgivning eller andre foranstaltninger.

På den 56. internationale arbejdskonference, som blev afholdt i Genève i dagene fra den 2. til den 23. juni 1971, blev der vedtaget en konvention om beskyttelse af arbejderrepræsentanter i en virksomhed og om faciliteter, der skal ydes dem, en henstilling om samme emne, en konvention om beskyttelse mod faren for forgiftning ved anvendelse af benzen samt en henstilling om samme emne.

Ordlyden af konventionerne og henstillingerne tilligemed en redegørelse for forhandlingerne ved konferencen findes i vedlagte beretning, som er afgivet af den danske regeringsdelegation, og som samtidig hermed sendes til folketingets medlemmer.

Konventionen om arbejderrepræsentanter omfatter både fagforeningsrepræsentanter, dvs. repræsentanter, der udpeges eller vælges af fagforeninger eller af fagforeningsmedlemmer og valgte repræsentanter, dvs. repræsentanter, der er frit valgt af virksomhedens arbejdere i overensstemmelse med vedkommende lands lovgivning eller kollektive overenskomster, og hvis opgaver ikke omfatter områder, der i vedkommende land udelukkende varetages af fagforeningerne. Begge disse kategorier skal nyde effektiv beskyttelse mod skadelige foranstaltninger, herunder afskedigelse, som er begrundet i

deltagelse i fagforeningsvirksomhed eller i deres funktion som repræsentant for arbejderne, alt under forudsætning af, at repræsentanterne overholder gældende lovgivning eller overenskomstmæssige ordninger. Herudover skal den enkelte virksomhed give arbejderrepræsentanterne adgang til at varetage deres opgaver hurtigt og effektivt under hensyn til den pågældende virksomheds størrelse og særlige forhold; det forudsættes, at virksomhedens produktivitet ikke herved nedsættes.

Henstillingen, der knytter sig til konventionen, giver detaljerede bestemmelser med hensyn til de former for beskyttelse og faciliteter, der bør ydes arbejderrepræsentanterne.

Konventionen om beskyttelse mod faren for forgiftning ved anvendelse af benzen omfatter arbejdere, der er beskæftiget i virksomheder, hvor der i produktionen bruges den aromatiske kulbrintebenzen (C_6H_6) samt produkter, hvis benzenindhold overstiger 1 volumenprocent. Konventionen forudsætter, at uskadelige eller mindre skadelige erstatningsprodukter så vidt muligt anvendes i stedet for benzen eller benzenholdige produkter, og at brugen heraf i øvrigt forbydes ved visse arbejdsprocesser. Dette forbud skal mindst omfatte anvendelsen af benzen eller benzenholdige produkter som opløsnings- eller fortyndingsmidler, med mindre arbejdsprocessen foregår på tilstrækkelig betryggende vis.

Der er endvidere i konventionen givet forskellige regler vedrørende indretningen af arbejdslokaler, den højst tilladte benzenmængde i luften i lokalerne, om lægeundersøgelse af de pågældende arbejdere og om forbud mod beskæftigelse af unge arbejdere under 18 år samt gravide kvinder og ammende mødre ved arbejdsprocesser,